

درمان های دارویی بیماری مولتیپل اسکلروزیس

نویسندگان

دکتر مهرداد فری دکتر ماریا فورشید
زهرا مومدنی دکتر فاطمه طاهری
دکتر یاسمن مکمت نیا دکتر مهتا فدایی
دکتر مانیه پوگان دکتر مانیه طاهری

امیرمسین سیاح

انتشارات مانی

۱۴۰۰

عنوان و نام پدیدآور	:	درمانهای دارویی بیماری مولتیپل اسکلروزیس / نویسندگان مهرداد فرخی و (دیگران)
مشخصات نشر	:	اصفهان: انتشارات مانی ۱۴۰۰
مشخصات ظاهری	:	۱۳۳ ص:
شابک	:	۹۷۸-۶۰۰-۱۸۴-۲۴۰-۵
وضعیت فهرست نویسی	:	فیپا
یادداشت	:	نویسندگان مهرداد فرخی؛ ماریا خورشید، زهرا موحدنیا، فاطمه طاهری، یاسمن حکمت نیا، مهتا فدایی، حانیه چوگان؛ حانیه طاهری، امیرحسین سیاح
موضوع	:	ام.اس. (بیماری) - درمان
موضوع	:	Multiple sclerosis - Treatment
موضوع	:	ام.اس (بیماری) داروها
موضوع	:	Multiple sclerosis-Drugs
شناسه افزوده	:	فرخی؛ مهرداد ۱۳۷
رده بندی کنگره	:	RC۳۷۷
رده بندی دیویی	:	۶۱۶/۸۳۴
شماره کتابشناسی ملی	:	۷۸۹۴۴۱۱

اصفهان. صندوق پستی: ۳۹۶-۸۱۶۵۵
 تلفن: ۰۳۱-۳۶۶۸۳۴۰۵ ۰۳۱-۳۶۶۲۸۵۹۰
Maniipub@yahoo.com

نام کتاب: درمان های دارویی بیماری مولتیپل اسکلروزیس
 نویسندگان: دکتر مهرداد فرخی - دکتر ماریا خورشید - زهرا موحدنیا
 دکتر فاطمه طاهری - دکتر یاسمن حکمت نیا - دکتر مهتا فدایی
 دکتر حانیه چوگان دکتر حانیه طاهری - امیرحسین سیاح
 ناشر: انتشارات مانی
 نوبت چاپ: اول ۱۴۰۰
 شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۱۸۴-۲۴۰-۵
 قیمت: ۳۴۰۰۰ تومان

فهرست مطالب

مقدمه.....	۹
فصل اول: کلیات بیماری مولتیپل اسکلروزیس.....	۱۱
اپیدمیولوژی بیماری مولتیپل اسکلروزیس.....	۱۳
پاتوفیزیولوژی بیماری ام اس.....	۱۵
تظاهرات بالینی بیماری ام اس.....	۱۷
تشخیص بیماری ام اس.....	۲۰
تاریخچه طبیعی بیماری ام اس.....	۲۲
عواقب بیماری.....	۲۴
فصل دوم : کلیات درمان بیماری ام اس.....	۲۷
کلیات درمان.....	۲۹
کارایی، ایمنی و عوارض درمان های بیماری ام اس.....	۳۴
داروهای تعدیل کننده بیماری به فرم تزریقی.....	۳۵
درمان های تعدیل کننده ی بیماری به فرم خوراکی.....	۳۵
داروهای تعدیل کننده بیماری، آنتی بادی مونوکلونال.....	۳۹

۴۲	استراتژی درمان
۴۴	درمان عود بیماری
۴۴	طول مدت درمان با داروهای تعدیل کننده بیماری
۴۵	بارداری و شیردهی
۴۸	بیماری های همراه
۴۹	اصلاح سبک زندگی
۵۱	درمان های علامتی
۵۳	مسیر آینده ی درمان بیماری ام اس
۵۵	فصل سوم: داروی اینترفرون بتا
۵۷	مکانیسم اثر اینترفرون ها
۵۸	عوارض اینترفرون ها
۶۱	فصل چهارم: داروی گلاتیرامر استات
۶۳	مکانیسم اثر داروی گلاتیرامر استات
۶۴	عوارض داروی گلاتیرامر استات
۶۷	فصل پنجم: داروی میتوکسانترون
۶۹	مکانیسم اثر داروی میتوکسانترون
۷۰	عوارض داروی میتوکسانترون
۷۳	فصل ششم: داروی ناتالیزومب

۷۵.....	مکانیسم اثر داروی ناتالیزومب
۷۶.....	عوارض داروی ناتالیزومب
۸۱.....	فصل هفتم: داروی فینگولیمود
۸۳.....	مکانیسم اثر داروی فینگولیمود
۸۴.....	عوارض داروی فینگولیمود
۸۷.....	فصل هشتم: داروی تریفلونومید
۸۹.....	مکانیسم اثر داروی تریفلونومید
۹۰.....	عوارض داروی تریفلونومید
۹۳.....	فصل نهم: داروی دی متیل فومارات
۹۵.....	مکانیسم اثر داروی دی متیل فومارات
۹۶.....	عوارض داروی دی متیل فومارات
۹۹.....	فصل دهم: داروی آلمتوزومب
۱۰۱.....	مکانیسم اثر داروی آلمتوزومب
۱۰۱.....	عوارض داروی آلمتوزومب
۱۰۵.....	فصل یازدهم: داروی پگ اینترفرون بتا
۱۰۷.....	مکانیسم اثر داروی پگ اینترفرون بتا
۱۰۸.....	عوارض داروی پگ اینترفرون بتا
۱۱۱.....	فصل دوازدهم: داروی داکلیزومب

مقدمه

بیماری مولتیپل اسکلروزیس یک بیماری خودایمن سیستم عصبی مرکزی می باشد که با دمیلیزاسیون التهابی و آسیب ساختار آکسونی مشخص شده و با آسیب عصبی غیرقابل برگشت همراه می باشد. بیماری ام اس تقریباً ۹۰۰۰۰۰ نفر در ایالت متحده ی آمریکا را درگیر کرده است. ام اس بطور معمول در افراد با سن ۲۰ تا ۳۰ سال تشخیص داده می شود و اغلب فعالیت فیزیکی، شناخت، کیفیت زندگی و حتی شغل این افراد را تحت تاثیر قرار می دهد. علت دقیق بیماری ام اس نامشخص است، اما فاکتور های ژنتیکی (مانند کمپلکس سازش بافتی *HLA-DRB1*) و محیطی مانند سطح ویتامین D (افزایش ریسک بیماری با سطوح کمتر از ۱۰۰ nmol/L)، تابش محیطی اشعه ی فرابنفش، عفونت با ویروس ابشتین بار و مصرف سیگار با افزایش ریسک ابتلا به بیماری ام اس ارتباط دارند (۱، ۲).

درمان های رایج برای بیماری ام اس شامل انواع مختلفی مانند درمان های تعدیل کننده ی بیماری (Disease-modifying therapies (DMT))، درمان های علامتی، اصلاحات سبک زندگی، حمایت روانی و مداخلات توانبخشی می باشند. اولین داروی تعدیل کننده ی بیماری ام

اس، اینترفرون بتا-۱ بود که در سال ۱۹۹۳ توسط سازمان غذا و دارو تایید شد. تا سال ۲۰۲۰ نه کلاس دارویی از دروهای تعدیل کننده ی بیماری ام اس شامل اینترفرون ها، گلاتیرامر استات، تریفلونومید، تنظیم کننده ی گیرنده اسفنگوزین ۱-فسفات، فومارات ها، کلادربین، ناتالیزومب، اکرلیزومب و آلمتوزومب مورد تایید قرار گرفتند (۳-۵).